

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 333/2022
26.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Миладин Гаговић, адвокат из ..., против туженог - противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Филип Нешић, адвокат из ..., ради дуга, вредност предмета спора 427.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5026/2019 од 02.06.2020. године, у седници већа од 26.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог – противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5026/2019 од 02.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 55/16 од 29.08.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је прецизирани тужбени захтев тужиоца – противтуженог, па је обавезан тужени – противтужилац да на име дуга тужиоцу – противтуженом исплати износ од 3.500 евра са каматом коју прописује Европска централна банка за евро, почев од 29.06.2007. године до коначне исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу на дан исплате. Ставом другим изреке одбијен је прецизирани тужбени захтев туженог – противтужиоца којим је тражио да суд боавеже тужиоца – противтуженог АА да туженом – противтужиоцу врати на име дуга износ од 7.000 евра са каматом до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом на име трошкова спора исплати износ од 122.180,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5026/2019 од 02.06.2020. године преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 55/16 од 29.08.2019. године у делу става првог изреке, у односу на досуђену камату почев од 25.12.2012. године до коначне исплате, тако што је обавезан тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом на досуђени износ од 3.500 евра почев од 25.12.2012. године до коначне исплате исплати законску затезну камату која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена.

Против наведене другостепене пресуде, тужени - противтужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против другостепене пресуде којом је преиначена одлука о камати. Камата не чине главни захтев, већ представља споредно потраживање и не узима се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни касациони суд установио да ревизија није дозвољена.

Без обзира на то што је првостепена пресуда делимично преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка. 2. ЗПП ревизија увек била дозвољена, у овој парници ревизија није дозвољена јер из напред наведених законских одредаба произлази да ревизија изјављена само против споредних тражења није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**